

Ranní modlitba

(vedoucích na táboře)

Drahý Otče, dnes před Tebe znovu předstupuji
v bázni a úžasu,
ne proto co mi dáváš, ale pro to, kdo jsi – chléb
života, který hladoví.

Proto Tě prosím, abys mě dnes znovu strhnul
do své nekonečné lásky,
která nehledá svůj prospěch,
ta, která jediná očišťuje moje srdce od pýchy.
Toužím po tom, aby mou obětí Tobě
nebyly moje skutky,
ale především mé srdce – pokorné a očištěné
od hříchu.

Sviť skrze mě a buď ve mně přítomen
takovým způsobem,
aby každá duše, se kterou se setkám,
mohla pocítit Tvou přítomnost v mé duši.
Ať nevidí už mě, ale jenom Tebe!
Ať Tě hlásám bez hlásání,
ne slovy, ale příkladem,
přitažlivou silou, příznivým vlivem toho,
co dělám,
očividnou plností lásky, kterou mé srdce
k Tobě chová.

Pane, prosím Tě, obnovuj jednotu
a vzájemnou lásku
mezi dětmi i vedoucími.

AMEN!

Večerní modlitba

(vedoucích na táboře)

Bože, svěřuji se do Tvých rukou a děkuji Ti za tento den. Předkládám před Tebe všechno, co jsem prožil...

Všechno je Tvoje – všechny radosti, nepříjemnosti i chyby. Ty mě přijímáš takového jaký jsem.

Prosím, dej mi sílu, abych šel Tvou cestou. Prosím Tě, náš Otče, naplň svým požehnáním náš tábor, ať v něm vládne duch pravého společenství, duch přátelství a pomoci.

Dej všem, kdo v něm budou přebývat, všechno, co potřebují ke svému životu.

Prosím Tě také za ty, kteří se se mnou modlí tuto modlitbu. Ty sám nás ved', buď základem naší služby a naší stálou radostí.

Skrze Krista, našeho Pána.

AMEN!

Žalm 91

Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí,
přečká noc ve stínu Všemocného.

Říkám o Hospodinu:

„Mé útočiště jsi a má tvrz, můj Bůh, v něhož doufám!“

Neboť On tě vysvobodí z osidla lovce,
ze zhoubného moru.

Přikryje Tě svými perutěmi, uchýlíš se pod Jeho křídla,
štít a pavéza je věrnost Jeho.

Nemusíš se bát noční hrůzy, šípu létajícího ve dne,
moru, který se plíží ve tmě,
nákazy, jež pustoší o polednách.

I když padne po tvém boku tisíc a po tvé pravici
deset tisíc,

k tobě se přece nepřiblíží.

Na vlastní oči to spatříš,
uzříš odplatu, jež stihne svévolníky.

Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov,
nestane se ti nic zlého

a útrapa se k tvému stanu nepřiblíží.

Vždyť Svým andělům vydal o tobě příkaz,
aby tě střežili na všech tvých cestách.

Na svých rukou tě ponesou, abys nenarazil
o kámen svou nohou.

Po lvu a zmiji budeš kráčet,
pošlapeš lvíče i draka.

Vysvobodím ho, protože lne ke Mně,
ochráním ho, protože zná Mé Jméno.

Vyslyším ho, až Mě bude vzývat, budu při něm v tísní,
zachráním ho a oslavím.

Nasytím ho dlouhým věkem a ukáži mu svou spásu.

